

انسجام عاطفی خانواده مسجدی با یکدیگر

سید مرتضی موسوی

دانشآموخته سطوح عالی حوزه

در قرآن کریم، صفاتی برای آبادکنندگان مسجد مطرح شده که قابل توجه و دقت است. این صفات در سوره توبه بیان شده است. اما قبل از آن باید این نکته را بدانیم که آبادکنندگان مسجد، تنها کسانی نیستند که به ظاهر مسجد و ساختمان آن کمک می‌کنند. اگر گفته می‌شود عماران مسجد، دو جنبه را می‌توان تصور کرد. یکی همین جنبه ظاهری و ساختمانی مسجد که مصدق عمران و آباد کردن مسجد است و یکی هم جنبه باطنی عمران مسجد که همان رفت و آمد به مسجد است. این نوع از آباد کردن یا عمران، مهم‌تر از عمران ظاهری است.

در اصطلاح به مسجدی که نمازگزاران بسیار داشته باشد و اقشار مختلف از آن استفاده کنند، «مسجد آباد» گفته می‌شود. می‌گویند فلان مسجد، خیلی آباد است^۱. چراکه جماعت باشکوه و پر جمعیتی در آن نماز می‌خوانند. بنابراین جلوه‌های عمران مسجد دو گونه است: عمران ظاهری و عمران معنوی.

اما صفاتی که خداوند برای آبادکنندگان مسجد برمی‌شمارد، پنج صفات است که در صورت مداومت بر مسجد این صفات، جزوی از اخلاق ما خواهد شد و داشتن هر یک از این صفات، یک قدم انسان را به خداوند نزدیک‌تر می‌کند و رنگ و بوی الهی، تمام زندگی انسان را متأثر می‌کند که یکی از این عرصه‌ها، رابطه اعضاً یک خانواده با یکدیگر است. در قالب بررسی صفات اهل مسجد که همان عمران معنوی خانه خدا هستند به بررسی این مهم بپردازیم.

الف: اولین صفتی که برای آبادگران مسجد مطرح شده، ایمان به خداوند است: انّما يعمر مساجد الله من آمن بالله...^۲ ایمان به خداوند، قوه و ملکه‌ای نفسانی است که انسان را در مسیر حق نگه می‌دارد. ایمان نمی‌گذارد که هر کاری را که دوست داریم، بدون توجه به آثار و عواقب آن انجام دهیم. ایمان باعث سرازیر شدن برکات‌الهی می‌شود: «و لَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرْبَىٰ آمَنُوا وَ اتَّقُوا لِفَتْحَنَا عَلَيْهِمْ بِرَبَّكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ»^۳ ایمان باعث می‌شود که ارتباط افراد با دیگر اعضای خانواده، ارتباطی معنوی و سالم، به دور از کشمش‌ها و گوشه و کنایه‌های آزاردهنده باشد.

در روزهای ابتدای ازدواج حضرت علی و حضرت زهرا (سلام الله عليهما) این زوج آسمانی وقتی به دیدار رسول خدا نائل شدند، حضرت رسول از امیرالمؤمنین درباره وضعیت زندگی و اخلاق دخترش سؤال کردند. ایشان عرض کردند: «نعم العون على طاعة الله».^۴

این زوج که الگوی همه کمالات انسانی هستند همه چیز را در راستای هدف عالی خلقت که عبادت خداوند باشد،^۵ می‌بینند و به همین دلیل، بهترین صفتی که برمی‌شمرند کمک در راه عبادت خداوند است که ایمان چنین دیدگاهی را به عبد مؤمن عطا می‌کند.

ب: دومین صفت قرآن برای عامران مسجد ایمان به روز قیامت است: ... من آمن بالله و اليوم الآخر... . اینکه انسان برای بقا آفریده شده نه برای فنا و اینکه انسان برای زندگانی جاوید خودش، اندوخته‌ای مهیا کند نه برای حیات فانی، باعث می‌شود ارتباطش با اطرافیان نیز رنگ و بوی جاودانگی به خود بگیرد. البته هر کس آخرت خود را اصلاح کند، دنیايش نیز اصلاح خواهد شد: من أصلح امر آخرته أصلح الله له دنیاه^۶. اصلاح، هم در امور مادی است و هم در امور معنوی؛ مثل روابط ما با دیگران. پس اگر خانواده‌ای ایمان به روز قیامت داشت و برای اصلاح امور آخرتش قدم برداشت، حتماً ارتباط عاطفی و صمیمی با یکدیگر را بیشتر خواهند کرد.

ج: اقامه نماز یکی از صفاتی است که اهل مسجد و آبادکنندگان آن برایش تلاش می‌کنند. اقامه نماز ستون دین است و به پدران و مادران توصیه شده که از کودکی فرزندان خود را با نماز آشنا کنند تا در بزرگسالی بتوانند راحت، نماز بخوانند. برای رفع مشکلات نیز از نماز باید کمک گرفت: «يا ايها الذين آمنوا استعينوا بالصبر و الصلاة...»^۷

اقامه نماز مرز بین کفر و ایمان است و هرچه پاییندی به نماز بیشتر باشد، جلوه خدایی مؤمنان نیز بیشتر می‌شود. نمازی که با صفات رحمت خداوند آغاز می‌شود، باعث می‌شود رافت و رحمت افراد خانواده با یکدیگر زیاد شود. نمازی که با درخواست هدایت به صراط مستقیم همراه است، موجب می‌شود از راه مستقیم توجه و کمک به دیگران هرگز منحرف نشویم.

د: پرداخت زکات، که یکی از بینش‌های بزرگ اقتصادی اسلام است، نیز یکی از ویژگی‌های عامران مسجد است؛ البته زکات هم به صورت واجب آن که بر نه چیز تعلق می‌گیرد و هم به صورت مستحب آن که به صدقات روزمره نیز اطلاق می‌شود و گفته‌اند: «عونك بالضعف افضل الصدقة»^۸

کمک به انسان ضعیف، چه ضعف جسمی داشته باشد چه ضعف فکری، صدقه است و حتی از بهترین صدقات به شمار می‌آید.

در خانواده‌ای که مسجدی و اهل ایمان هستند، این صفت نیز وجود دارد که هر کس در هر عرصه‌ای که ضعف دارد، با کمک بقیه اعضاء، خودش به حدّ مقبولی از توانایی می‌رسد. این انسجام و پیوستگی یک خانواده با یکدیگر باعث تقویت دوباره روحی معنوی و ایمانی اعضا می‌شود.

فقط یک خانواده با ایمان می‌تواند برای رسیدن به رضای خداوند، فعالیت کند و به همه کارهایش حتی کمک کردن به دیگران رنگ الهی بدهد و توقعی از کسی نداشته باشد. اگر کمک مالی به کسی می‌کند، چشمداشتی نداشته باشد. گفته‌اند:

هر کس ز کار خلق یکی عقده وا کند ایزد هزار حاجت او را روا کند

صدها فرشته بوسته بر آن دست می‌زنند کز کار خلق، یک گره بسته واکند

ه: آخرین صفتی که در سوره توبه برای آبادگران مسجد مطرح شده، نترسیدن از غیر خداست: «و لَمْ يَخْشِ أَلَا إِلَهٌ» این نترسیدن از غیر خدا باعث می‌شود تمام اعضای خانواده، دلیلی معنوی برای پشتیبانی و حمایت از یکدیگر داشته باشند. اگر جایی، حق و حقوقی از هر یک از اعضای یک خانواده پاییمال شد، بدون ترس و با شجاعت کامل در راه احراق حقوق یکدیگر بایستند؛ چراکه بناست فقط از خداوند بترسیم.

^۱. آئین امامت مسجد؛ ص ۱۸.

^۲. توبه: ۱۸.

^۳. اعراف: ۹۶.

^۴. مجلسی، محمدباقر؛ بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۱۱۷.

^۵. «وَ مَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَ الْإِنْسَ أَلَا لِيَعْبُدُونَ»؛ ذاریات: ۵۶.

^۶. حرعامی؛ وسائل الشیعه؛ ج ۱۵، ص ۲۹۸.

^۷. بقره: ۱۵۳.

^۸. کلینی؛ کافی؛ ج ۵، ص ۵۵.